

ระเบียบกรมปศุสัตว์

ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ระหว่างการขนส่ง

พ.ศ.2544

เนื่องจากปัจจุบันการผลิตเนื้อสุกรเพื่อการส่งออกไปจำหน่ายต่างประเทศ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 29 (พ.ศ.2534) ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติโรคระบาดสัตว์ พ.ศ.2499 ข้อ 2(4) กำหนดว่าสุกรนั้นต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพก่อนฆ่า และต้องมีการตรวจสอบซากสุกรภายหลังการทำกรรมวิธีโดยสัตวแพทย์ของกรมปศุสัตว์ เพื่อพิจารณาออกหนังสือรับรองสุขภาพสัตว์และหนังสือรับรองคุณภาพซากสัตว์ ตามแบบที่กรมปศุสัตว์กำหนด ดังนั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกรระหว่างการขนส่ง ให้สอดคล้องกับกฎหมายดังกล่าว กรมปศุสัตว์จึงวางระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 : ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมปศุสัตว์ ว่าด้วยการคุ้มครองและดูแลสวัสดิภาพสุกร ระหว่างการขนส่ง พ.ศ.2544”

ข้อ 2 : ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันนี้เป็นต้นไป

ข้อ 3 : ในระเบียบนี้

“พาหนะขนส่ง”	หมายถึง ยานยนต์รวมถึงส่วนที่ใช้บรรทุกหรือนำพาสุกร
“การขนส่ง”	หมายถึง การเคลื่อนย้ายสุกรด้วยพาหนะขนส่ง ซึ่งใช้บรรทุกและนำสุกรจากสถานที่ออกเดินทางหรือระหว่างการเดินทางหรือระหว่างการเดินทางจนถึงสถานที่ปลายทาง.
“สถานที่ออกเดินทาง”	หมายถึง สถานที่ต้นทางที่สุกรถูกขนย้ายขึ้นบนพาหนะขนส่ง
“สถานที่ปลายทาง”	หมายถึง สถานที่สุกรถูกขนย้ายลงจากพาหนะขนส่ง
“การเดินทาง”	หมายถึง การขนส่งจากสถานที่ออกเดินทางจนถึงสถานที่ปลายทาง
“เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจ”	หมายถึง สัตวแพทย์กรมปศุสัตว์ที่ได้รับมอบอำนาจ

“โรงฆ่าสัตว์”

หมายถึง สถานที่สำหรับฆ่าสุกรที่ได้รับการรับรองจากกรมปศุสัตว์และรวมถึงสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อขนย้ายหรือพักสุกรเพื่อการผลิตเนื้อสุกร

ข้อ 4 : ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับกับสุกรเพื่อผลิตเนื้อสุกรเพื่อการบริโภคและการส่งออก

ข้อ 5 : ให้อธิบดีกรมปศุสัตว์รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด 1

ข้อบังคับทั่วไป

ข้อ 6 : สุกรที่ถูกขนส่งเข้าโรงฆ่าสัตว์ต้องเป็นสุกรที่มีสุขภาพดีเท่านั้น

ข้อ 7 : ต้องไม่ขนส่งสุกรที่ท้อง ไกล่คลอด อยู่ระหว่างให้นม หรือลูกสุกรที่ยังไม่หย่านม

ข้อ 8 : ต้องไม่ปล่อยให้สุกรได้รับความทุกข์ทรมานจากการอดอาหารที่ยาวนาน การกระหายน้ำ หรือการพักผ่อนไม่เพียงพออันเนื่องจากการเคลื่อนย้าย พาหนะขนส่ง และการรอก่อนการฆ่า

ข้อ 9 : ฟาร์ม โรงฆ่าสัตว์ และผู้ขนส่งต้องวางแผนประสานงาน และการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เวลาขนส่งให้สั้นที่สุดเท่าที่เป็นได้ และให้สุกรพักผ่อนอย่างเพียงพอก่อนการฆ่า

หมวด 2

การจัดการเคลื่อนย้ายสุกร

ข้อ 10 : การจับและการเคลื่อนย้ายสุกร ผู้กระทำต้องปฏิบัติต่อสุกรด้วยความเอาใจใส่ โดยหลีกเลี่ยงการทำให้สุกรตื่นตกใจ และเคลื่อนย้ายสุกรไม่ให้ได้รับความทรมาน

ข้อ 11 : อุปกรณ์ที่ไล่ต้อนจะต้องเป็นอุปกรณ์ที่ไม่ทำให้สุกรบาดเจ็บ และต้องไม่กระทำอย่างรุนแรง

ข้อ 12 : ขณะขนย้ายสุกรขึ้นและลงจากพาหนะขนส่ง ต้องมีแท่นเทียบทางลาดที่พื้นไม่ลื่น หรือมีอุปกรณ์สำหรับการเคลื่อนย้ายสุกรที่เหมาะสม

หมวดที่ 3

การดำเนินการขนส่ง

- ข้อ 13 : การขับขี่ยานพาหนะขนส่งสุกร ต้องกระทำด้วยความระมัดระวัง ไม่กระแทก หรือเหวี่ยงไปมาอย่างรุนแรง
- ข้อ 14 : การขนส่งสุกรต่างคอก หรือต่างฟาร์มควรมีการแยกส่วนในการขนส่ง เพื่อป้องกันสุกรกัดกัน
- ข้อ 15 : การขนส่งสุกรต้องมีการเตรียมการที่เหมาะสม และดูแลเอาใจใส่ระหว่างการเดินทาง เพื่อไม่ให้สุกรเกิด ความเครียด หรือบาดเจ็บเนื่องจากการเดินทาง
- ข้อ 16 : สุกรที่ได้รับบาดเจ็บระหว่างการเดินทาง ต้องได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมโดยเร็วที่สุด
- ข้อ 17 : การขนส่งทางรถยนต์ ถ้าเป็นระยะทางไกลและอากาศร้อนจัดและนานเกินกว่า 3 ชั่วโมง ควรจะมีการพัก และฉีดน้ำให้สุกรในระหว่างการเดินทาง
- ข้อ 18 : ต้องมีเอกสารกำกับเคลื่อนย้ายสุกรมากับพาหนะขนส่ง เพื่อแสดงว่าสุกรที่ขนส่งเป็นสุกรที่จับส่งจากสถานที่ออกเดินทางตลอดการเดินทาง และเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจสามารถตรวจสอบสถานที่ออกเดินทางของสุกร จำนวนสัตว์ วัน และเวลาออกเดินทาง
- ข้อ 19 : ผู้ขนส่งต้องปฏิบัติตามนี้
- 19.1 ผู้ขนส่งที่ไม่ใช่เจ้าของสัตว์ต้องได้รับมอบอำนาจเป็นลายลักษณ์อักษรจากเจ้าของสัตว์เพื่อปฏิบัติให้สอดคล้องกับระเบียบนี้
 - 19.2 ต้องทำการขนส่งสุกรให้สอดคล้องกับระเบียบนี้
 - 19.3 ต้องจัดให้มีผู้ที่มีความรู้ ความชำนาญในการดูแลสุกรระหว่างการเดินทาง
 - 19.4 ต้องดูแลสวัสดิภาพสุกรระหว่างการขนส่งโดยใช้พาหนะขนส่งให้เหมาะสมกับน้ำหนักและขนาดของสุกรและเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศตลอดระยะเวลาเดินทาง
 - 19.5 ในกรณีที่ใช้เวลาการขนส่งนานกว่า 8 ชั่วโมง ผู้ขนส่งต้องจัดให้มีสิ่งต่อไปนี้
 - มีอาหารและน้ำให้สุกรกินอย่างเพียงพอ
 - มีการระบายอากาศที่ดี
 - มีน้ำฉีดพ่นสุกรระหว่างการเดินทาง

หมวด 4
พาหนะขนส่ง

- ข้อ 20 : พาหนะขนส่งต้องมีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงการใช้งานและสวัสดิภาพเพื่อให้ผู้โดยสารได้รับความปลอดภัยมีการระบายอากาศที่ดี และมีพื้นที่เพียงพอให้ผู้โดยสารสามารถยืนและนอนได้ในลักษณะตามธรรมชาติ ระหว่างการขนส่ง
- ข้อ 21 : พาหนะขนส่งที่ใช้บรรทุกผู้โดยสารต้องสามารถทำความสะอาดได้ง่าย และฆ่าเชื้อโรคได้ด้วยวิธีที่เหมาะสม
- ข้อ 22 : พาหนะขนส่งต้องแข็งแรงเพียงพอที่จะรองรับน้ำหนักผู้โดยสาร พื้นไม่ลื่นและป้องกันการกระแทกได้
- ข้อ 23 : พาหนะขนส่งผู้โดยสารต้องมีการแบ่งกันเป็นคอยย่อย เพื่อป้องกันการเหวี่ยงไปมาขณะเคลื่อนที่

ประกาศ ณ วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ.2544

(นายระพีพงศ์ วงศ์ดี)
อธิบดีกรมปศุสัตว์